

مقایسه روشهای آنالیز حساسیت در عیب یابی سازه ها

ابوذر طبرسی^۱، عیسی سلاجقه^۲، سید صادق ناصر علوی^۳

۱، ۲، ۳- دانشگاه شهید باهنر کرمان

a.tabarsi@gmail.com

خلاصه

ارزیابی و نظارت بر سلامت سازه ها و تعیین عضوهای آسیب دیده و تشخیص خرابی ها در مراحل اولیه یکی از موضوعات مورد توجه همیشگی بوده است. امروزه روش های نوینی برای شناسایی خرابی در سازه ها ابداع شده است. اخیراً به مسائل عیب یابی در حالت کلی به عنوان حل مجموعه ای از معادلات غیر خطی نگریسته می شود. این مجموعه معادلات غیر خطی برای دستیابی به پارامترهای خرابی بایستی حل شوند برای این منظور خطی سازی معادلات را انجام می دهیم. در این تحقیق پاسخ های بکار گرفته شده پاسخ های شتاب هستند. پاسخ های شتاب سازه محصور شده بوسیله شتاب دهنده ها بطور گسترده برای عیب یابی تحت بارهای دینامیکی استفاده می شود. در این تحقیق عیب یابی بوسیله دو تا از روشهای آنالیز حساسیت بنام های فرورود سلکشن و الگوریتم تجزیه گرام اشمیت فریتزن صورت گرفته و هدف مقایسه این دو روش در جهت اینکه کدام یک از آنها عیب یابی را بهتر و بهینه تر انجام می دهند.

کلمات کلیدی: عیب یابی، انتخاب پیشرو، آنالیز حساسیت، تجزیه گرام اشمیت

۱. مقدمه

عیب یابی به موقع سازه به منظور تعمیر سریع، جهت جلوگیری از پیشروی آسیب و تأمین ایمنی و کارایی سازه با حداقل هزینه ضرورت دارد. وجود عیب و خرابی جزئی در سازه منشأ وقوع خرابی کلی و تهدیدی در رفتار سازه ها محسوب می شود. از طرفی برای ساختمان های مهم مانند بیمارستان ها، مراکز آتش نشانی، مراکز کنترل، پل های بزرگ، نیروگاه ها و منابع آب، ارزیابی فوری سلامتی آن ها بعد از حوادث بزرگ ضروری است. در بسیاری از موارد، خرابی قریب الوقوع ساختمان ممکن است از ظاهر آن مشهود نباشد. بعنوان نمونه در زلزله سال ۱۹۹۴ نورث ریج کالیفرنیا، چندین ساختمان که بوسیله زلزله اصلی ضعیف شده بودند اما فرونریخته بودند، وقتی که یک پس لرزه شدید اتفاق افتاد فرو ریختند. بنابراین، با شناسایی به موقع ساختمان های بحرانی تخریب نشده و تخلیه ی ساکنین آن ها می توان از تلفات جانی بسیاری جلوگیری کرد [۱]. از این رو عیب یابی سازه ها یکی از ضروری ترین زمینه های تحقیقاتی می باشد که به افزایش عمر سازه و کنترل خرابی در سازه ها کمک می کند. روش های عیب یابی بطور کلی به دو دسته روش های محلی و کلی تقسیم بندی می شوند. در گذشته روش های عیب یابی محلی^۴ بیشترین کاربرد را در تشخیص آسیب های سازه ای داشتند. از ابتدایی ترین این روش ها می توان به بازدید چشمی اشاره کرد. امروزه تکنیک های غیر مخرب و پرهزینه ای برای عیب یابی محلی گسترش یافته اند که از جمله آن ها می توان به روش های صوتی، فراصوتی، مغناطیسی و استفاده از اشعه ایکس اشاره نمود. استفاده از روش های محلی علاوه بر وقت گیر بودن مستلزم دسترسی به اعضای سازه می باشد که در اکثر مواقع امکان پذیر نمی باشد. از طرفی ناحیه آسیب دیده باید مشخص باشد. امروزه به دلیل افزایش ابعاد سازه ها و پیچیده تر شدن ساختار آن ها از کارایی این روش کاسته شده است. با توجه به معایب و مشکلات ذکر شده در روش های محلی، روش های عیب یابی کلی^۵ شکل گرفتند. این روش ها مبتنی بر پاسخ های^۶ ناشی از تحریک^۱ سازه می باشند. همانطور که می دانیم وجود آسیب در سازه موجب تغییر در

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد سازه

۲- استاد

۳- دانشجوی دکتری سازه

4. Local Damage Detection

5. Global Damage Detection

6. Responses